

Vydává : Kolpingovo dílo České republiky z.s.
 nám. Republiky 286/22, 590 01 Žďár nad Sázavou,
 t el.: +420—566 585 010, mail: kolping@kolping.cz, web: www.kolping.cz

OBSAH

Halloween, Dušičky... zamyšlení kardinála Duky	1 - 2
Dušičková vzpomínka na Víta B. Tajovského	3 - 5
KR Velká Bíteš Bítešští borci obohatili tradiční hody	6
KR Praha 8 Setkání přátel z Prahy a Drážďan	7
Katolický týdeník Rozhovor s Liborem Havlíkem	8 - 9
SPEKTRUM oslavilo 20 let činnosti	10
Úspěšná certifikace Adiktologické ambu- lance Spektrum	11
Akce, na kterých byste neměli chybět	12

Halloween, Dušičky a opuštěné hřbitovy Zamyšlení kardinála Dominika Duky

Víc než tisíc let si připomínáme svátek věrných zemřelých, lidově „Dušičky“. Tento lidový název vychází z myšlenky, že smrtí vše nekončí. Tělo, které ukládáme do hrobu, s úctou, není celým člověkem. V duchu obecného přesvědčení to, co překračuje hranice časoprostoru, je lidský duch- duše. Židokřesťanský pohled je, že budoucnost člověka bude vždy jeho vzkříšením, protože člověk je z jedné strany – jak můžeme vidět a ohmatat – tělo a princip, který pokračuje a není viditelný, je lidská duše. Vzkříšení však, jak nám ukazuje Nový zákon, není oživením mrtvoly, ale novou skutečností, která však je pokračováním lidské identity. Proto mluví sv. Pavel o „duchovém těle, čili o těle oslaveném.

Jak to oslavené tělo bude vypadat? Těch názorů je více, zcela jistě by to neměla být troska. Naše znalosti o stavbě hmoty nám dávají jiný pohled na lidský organismus vyjádřeny biblicky „prach jsi a v prach se obrátíš“. Onen „prach“ nám také ukazuje současná věda. Spíše patří k makrokosmu, než k mikrokosmu. Tato poznámka je pouze ilustrací, nikoliv definicí.

Halloween, Dušičky a opuštěné hřbitovy

(pokračování ze strany 1)

Naše úvaha o úctě k zemřelým a jejich svátku v tomto roce je spojena s přemítáním o synodě biskupů, kteří spolu s papežem Františkem diskutovali a přemýšleli o významu a životě rodiny jak ve společnosti, tak v životě církve. Co mají společného Dušičky a rodina? Myslím, že příliš mnoho. Pokud je pravdivý údaj, že v samotné Praze 80% zemřelých je zpopelněno bez obřadu a jakéhokoliv rozloučení s rodinou, pak musíme konstatovat, že právě tento fenomén nevyovídá pouze o krizi rodiny, ale o tragédii rodiny. O tragédii lidského údělu, kde láska a úcta k blízkým je hluboce pod úrovní našeho vztahu k domácím mazlíčkům, pejskům, kočičkám, papouškům, nebo jiné havěti. V kolika městech byly zřízeny zvířecí hřbitovy s nákladnými náhrobními kameny a dojemnými pozdravy na rozloučenou. Zájem našich škol o oslavy halloweenu, kde naši dědečkové, babičky a strýčkové jsou představováni jako hrůzostrašná strašidla nebo monstra, zcela jistě nepomáhá tomu, abychom si mohli vážit vlastní rodiny. O Dušičkách se schází rodiny u hrobů svých předků nejenom aby se modlili, ale aby vzpomínali. Tak roste narativní a tradovaná rodinná kronika, která se přetváří v historii

rodu a tak vznikají dějiny národa, lidu této země. Tak se také rodí láska k domovu, či chcete-li k vlasti. Slovo „otčina“, což je ekvivalent latinského výrazu „patria“ a od toho odvozené substantivum patriotismus, je jistou kontradikcí k výrazu „vlast“. Tam převyšuje tušení, pocit vlastnictví, z kterého se pak může rodit fanatické vlastenectví, povrchní vlastenčení. Má svůj základ v popření rodiny a domova. Zcela jistě že čtenář mých textů zná můj postoj k uprchlické krizi, která se jeví spíše jako skrytá invaze a tak mně nebude odsuzovat za následující výrok: chci říci, abychom dobře zvážili svou situaci, zda naše opuštěné, zanedbané hřbitovy nevyovídají jen o tragické krizi rodiny, ale o našem nezájmu a nelásce vůči otčině, či vlasti. Kladme si otázku, kdo je naším nepřítelem a kdo je také i velkým nebezpečím pro život a existenci této země. Proto dál budu chodit na hřbitovy a odhalovat místa těch, kteří tuto zem buď dovali, přetvářeli, pro ni trpěli či obětovali svůj život. A nezapomenu zapálit svíce s modlitbou na místech opuštěných a neznámých.

Dominik Duka

(převzato z BLOG.AKTUALNE.CZ)

Národní eucharistický kongres v Brně se konal za aktivní účasti Kolpingova díla ČR

První národní eucharistický kongres v ČR vyvrcholil sobotní mší svatou na náměstí Svobody v Brně. Té se podle odhadů zúčastnilo na 25.000 věřících z celé republiky.

Do organizace se významně zapojilo také Kolpingovo dílo. Hlavním organizátorem kongresu byl člen představenstva P.Pavel Dokládal. V organizačním výboru byl také centrální sekretář Libor Havlík a žďárské Biskupské gymnázium zajišťovalo sobotní předprogram na hlavním pódiu na náměstí Svobody.

Dušičková vzpomínka na Víta Bohumila Tajovského

Ve těchto dnech, kdy vzpomínáme na duše zemřelých a na všechny svaté, jsem po letech objevil starý dopis od jednoho našeho člena (dnes již také zemřelého) - prvního duchovního správce Kolpingova díla ČR, opata Víta Bohumila Tajovského.

Přikládám kopii jeho dopisu - příspěvku do jednoho z prvních Zpravodajů Kolpingova díla ČR, ze kterého je i dnes patrna velká pokora a současně velikost jeho ducha. Text byl napsán v květnu 1995 v době návštěvy Svatého otce Jana Pavla II. u nás. Přestože je to již 20 let, zamyšlení otce Tajovského jistě stojí za přečtení.

V jeho osobě máme jistě vzácného přímluvce v nebi, a protože si 11.prosince budeme připomínat výročí jeho úmrtí, vzpomeňme na něho ve svých modlitbách.

Michael Kubík

OPAT KLÁŠTERA ŽELIV

DR. VÍT TAJOVSKÝ

Dne 18.5.99.

Milý bratře šéfredaktore,

posílám požadovaný a slíbený článek pro červnové číslo Kolpingova Zpravodaje. Byl minulý týden na Slovensku a mám teď před příjezdem Sv.Otce moc starostí a povinností.

Snad se ten článek hodí.

Prosím Tě, abys mi napsal, do kdy bych Ti měl poslat něco do dalšího čísla, protože budu o dovolených hodně mimo Želiv.

Přeji všechno jen dobré, srdečně Tě pozdravuji a žehnám .

Vít Tajovský
+ Vít Tajovský Želiv

Dušičková vzpomínka na Víta Bohumila Tajovského

Sešli svého Ducha a obnovíš tvář země!

Bratři a sestry, dny, týdny a měsíce nám rychle plynou. Někdy ani nestačíme zaregistrovat všechny události, které prožíváme. Náš kolpingovský Zpravodaj nás má informovat o důležitých akcích Kolpingova díla jak v naší vlasti tak i v celém světě. Ale má nám také připomenout naše křesťanské, duchovní prameny, z nichž musíme čerpat podněty a směrnice pro náš každodenní život.

Náš život běží v rozmezí času, určeného přirozenými zákony dnů, měsíců a roků. Jako křesťané však máme ještě vlastní časové údobí roku, které nám připomínají hlavní události z dějin naší spásy, ze života Ježíše Krista a jím založené Církve. Jsou 3 údobí: vánoční, velikonoční a svatodušní. Letos už jsme prožili s celým křesťanským světem vánoční údobí s přípravou adventní a údobí velikonoční s postní přípravou. Na začátek června připadá letos slavnost třetí božské Osoby - Duch sv. Duch sv. v křesťanském obecném povědomí stojí jaksí v pozadí, jeho svátky nejsou obklopeny různými lidovými zvyky a prabostykami jako vánoce a velikonoce, přesto, že je to právě Duch sv., třetí božská Osoba, která z hlediska věroučného, theologického je stálým pokračovatelem Kristova díla, je to skutečně třetí božská Osoba a je nazývána v liturgických hymnech: Tvůrcem, Těšitelem, dárce 7 darů, Oživovatelem a Obnovitelem celého duchovního života! Podle učení Církve je Duch sv. ve všem, co se týče stvoření světa a jeho stálého udržování, je v živém spojení s Kristem a nyní stále působí v Církvi. Období Církve od prvních počátků až do konce světa, je obdobím Ducha sv. Ve všech světadílech naplňuje Duch sv. životem Kristovým. Když přijímáme některou svátost, vyznačuje do nás Kristus svého Ducha. V Duchu sv. dostáváme nový dar života a lásky od Otce i Syna. Při křtu nás Kristus naplnil Duchem sv. Stali jsme se chrámem Ducha sv. Když nás napadne nějaká šlechetná myšlenka, touha nebo síla udělat něco dobrého, to v nás účinkuje Duch sv. Život v Duchu sv. se stává velikým a hrdinským. Vždyť možnost nést v sobě plamen Ducha sv., je víc než nést celý vesmír. Npšime v sobě Ducha sv., a nebo lépe řečeno, On nese nás! On z nás chce vytvořit nové stvoření. Plameny, které v nás Duch sv. rozněcuje a kterými nás chce zapojit do budoucího nového světa, jsou zvláště tyto: Ládko k Bohu a k lidem. Jen ona je schopna v nás rozbít panciř našeho egoismu. Za druhé: je to radost, radost z lidí, z jejich snah a úspěchů, radost z krás přírody, radost ze všeho, co je dobré a krásné. Za třetí: pokoj, který plyne z vědomí, že jsme učinili něco dobrého pro lidi a přiložili tak nějakou cihlu k výstavbě nového světa. Za 4: plamen trpělivosti, která nám dá vytrvat v dobrém i tehdy, když nedosáhneme hned dobrých výsledků. Dává nám trpělivost vždy znovu a znovu začít. Za 5: dávé nám volkodušnost, která dovede obětovat všechno za vznešený cíl...

Dušičková vzpomínka na Víta Bohumila Tajovského

-2-

Velkodušnost, která dovede investovat všechno do lásky k Bohu a lidem.

O svátcích svatodušních-či jak jinak se jím říká-svátků letničních, se zrodila naše Církev, svatodušní svátky jsou její narozeniny. O nich se teprve zcela změnilo smýšlení apoštolů: z bojůcných a těžkochápajících učedníků Kristových se stali neohrožení, stateční a až na smrt odhodlaní hlasatelé Kristova evangelia! To je zázrak, který se vždy znovu opakuje v dějinách Církve, dávající jí pečeť pravosti.

Je zcela evidentní, že právě naše Kolpingova rodina nutně potřebuje pomoc a záštitu Ducha sv., že naše veškerá činnost a aktivity musí vycházet a být stále osvěžována vanutím Ducha sv. A tak si uložme, bratři a sestry, jako náš každodenní úkol modlitbu k Duch sv., Dárci sedmera darů stého Obnovovatele života.

Zároveň se už také připravujeme na dobu dovolených a čas školních prázdnin. Myslím, že dnes už každý chápe nutnost rekreace, odpočinku od denních prací a starostí. Náš zakladatel, bl. Adolf Kolping byl jedním z nejefektivnějších propagátorů ustanovení doby dovolených, pro pracující. V jeho šlépějích některé naše Kolpingovy rodiny se snaží připravit pro děti i dospělé různé rekreační akce i rekreační objekty. Tyto aktivity jsou velmi záslužné a chvályhodné a jistě si zaslouží všichni ti, kteří v tomto díle pracují a pomáhají, všestranné naší pomoci a uznání.

O dovolených a prázdninách se ovšem nemůžeme starat jen o obnovu těla a tělesných orgánů a sice, nýbrž jako Kolpingovy rodiny měli bychom stejnou péči věnovat také obnově naší duše, našeho mravního života a duchovních potřeb. V tomto sektoru musíme všude a vždy ukazovat, že stojíme na zásadách křesťanských, že Bůh musí mít vždy prorit v celém našem myšlení i konání. Pak můžeme také doufat, že budeme mít Jeho pomoc, ochramu a požehnání!

Jsmo po návštěvě Sv. Otce Jana Pavla II. v naší vlasti. Costali jsme dva další naše přímluvce v nebi: sv. Jana Sarkandra a sv. Zdislava...dvě velké osobnosti našeho národa, dva velké vzory statečnosti a lásky. A připravujeme se přejít do třetího tisíciletí. Jeden z významných francouzských myslitelů napsal: "milovat nějakého člověka, znamená vytvořit pro něj prostor šťastné budoucnosti".

A to je vážný úkol každého člena Kolpingovy rodiny.

Vít Boh. Tajovský, O. Praem.

KR Velká Bíteš

Bítešští borci po šesté obohatili program hodů

Vydařené počasí, dobrá příprava a chuť bojovat. To byly předpoklady, které na maximum vybičovaly výkony dětí o hodové sobotě 12. září, která odhalila největší borce města. Ze sedmi sportovních soutěží, které pro ně připravili táboroví vedoucí v čele s Katkou Ráboňovou, vyšla celkem dvanáctka borců, kteří ve svých kategoriích obsadili stupně vítězů.

Sladké odměny jim předal rychtářský pár letošních hodů Zdeněk a Jitka Řezáčovi. A letošní program navštívili i hodovní policajti. „Mám radost, že se nám program hodů podařilo obohatit. A veliké poděkování chci složit všem, kdo soutěže připravovali,“ říká místostarosta Tomáš Kučera, který je otcem jedné z vítězek.

Výsledky soutěže Bíteš hledá borce 2015

Předškoláci: 1. Věra Chadimová

2. Nela Janoušková

3. Monika Losová

1. – 3. třída: 1. Karel Halámek

2. Simon Kroulík

3. Kristýna Hotárková

4. – 6. třída: 1. Adam Janošek

2. Jan Kroulík

3. Marie Kratochvílová

7. – 9. třída: 1. Tereza Kučerová

2. Kristýna Sondorová

3. Jitka Tyrychterová

Mgr. Ladislav Koubek, předseda KR V. Bíteš

Odshora:

1. V zápalu boje. Kam až se po laně dostane?

2. Nechyběl skákací hrad. Ocenili jej zvláště rodiče malých dětí.

3. Bojová porada nejmenších borců. V této kategorii jasně dominovaly holky.

4. Toto jsou bítešští borci. Odměnil je pan rychtář.

KR Praha 8

Kolpingovy přátelé z Prahy a Drážďan se sešli na Vyhlídce

Ve dnech 2.- 4. října 2015 se v Češkovicích u Blanska setkala 21 přátel z Kolpingovy rodiny Praha 8 a z diecézního svazu Dresden – Meisen. Letos se takovéto partnerské setkání uskutečnilo již po druhé.

Datum 3. října (25. výročí znovusjednocení Německa), nebylo vybráno náhodně. Připomínat si ho lze jen ve spojení s pádem železné opony a návratem demokracie do zemí střední a východní Evropy. V duchu myšlenky radostného sdílení společného „evropského domu“ se také nesly všechny diskuze a rozhovory mezi účastníky setkání.

Takováto setkání slouží především ke vzájemnému lepšímu poznání zemí a lidí v nich žijících. Tentokrát jsme zavítali do Moravského krasu a ubytovali se v rekreačním zařízení Vyhlídka, které patří Kolpingovu

dílu ČR. Navštívili jsme Blansko a prohlédli si zdejší zámek, nebo dřevěný kostel převezený sem v minulém století z Ukrajiny. Vrcholem však byla prohlídka Punkevnických jeskyní – největších ze všech veřejnosti přístupných jeskyní Moravského krasu, která byla zakončena jízdou na lodičkách. Zrovna tak sobotní kulturní večer se židovskými, českými a anglickými písněmi byl zážitkem.

Účast na mši svaté v krásné bazilice v nedalekých Křtinách zakončila toto víkendové setkání.

Regionální a diecézní sekretář Norbert Grellmann využil se Stephanem Degenem tuto cestu také ke krátké návštěvě centrály Kolpingova díla ČR ve Žďáře nad Sázavou a setkal se zde s centrálním sekretářem Liborem Havlíkem a členem představenstva Michaelem Kubíkem.

Norbert Grellmann (překlad Michael Kubík)

Katolický týdeník

Rozhovor s Liborem Havlíkem

Centrální sekretář Kolpingova díla v ČR LIBOR HAVLÍK má zásluhu na rozšíření této myšlenky do Česka. Kromě různých problémů dnešní doby musí patnáct let bojovat s nelehkou vlastní situací. Trpí roztroušenou sklerózou a je už několik let na vozíku.

Bylo vám onemocnění diagnostikováno v době, kdy už jste měl rodinu?

Bylo to v období let 1998 až 2000. Byl jsem tehdy ženatý a první dítě se narodilo v roce 2000. To na mně ještě nebyly vidět žádné viditelné známky nemoci, zdaleka jsem neseseděl na vozíku. Diagnostikování trvalo déle, protože k němu bylo potřeba podstoupit magnetickou rezonanci. V ordinaci jsem slyšel, jak sestra říká: „Pane doktore, ten chlap je tak tlustej, že se do toho tunelu nevejde.“ Takže jsem musel zhubnout asi 60 kilo, až jsem se do toho tunelu vešel. Teprve pak bylo onemocnění potvrzeno a bylo možné nasadit medikaci.

Řada věřících se v takové situaci ptá Boha: Proč se to stalo zrovna mně? Bylo tomu tak i u vás?

I takové období jsem prožíval. Ta otázka

vás napadá jako první: Proč zrovna já? Proč nemůžu tohle a tohle, a ostatní mohou? Ale postupně, jak jsem nacházel pomoc, jsem si tuto otázku přestal klást. Nebo spíš si ji teď kladu trochu jinak. Určitě to má svůj důvod. Co tím Pán Bůh sleduje? Proč někomu „dá“ dopravní nehodu, jinému invalidní vozík a dalšímu nic? Určitě s námi něco zamýšlí.

Jak tedy dnes své onemocnění berete?

Je těžké dobrat se odpovědi, ale vím, že je to překážka určená k tomu, abych ji zdolal a ostatním ukázal, že to jde – a nejen těm, kteří mají fyzické trápení. Nejde jen o to, najít cestu na záchod, ale najít cestu životem. Nejde o jeden schod, nýbrž o všechny překážky, které nám ten nahoře dává a my je musíme zdolávat.

Dnes je nemoc součástí mého života, mého já. A mnohem hůř si už umím představit život bez roztroušené sklerózy než s ní. Beru jako možnost, že můžu nahlížet věci jinak než předtím. A snažím se žít plnohodnotný život.

Z čeho čerpáte sílu?

Nejdůležitějším lékem je moje rodina, která mi velmi pomáhá. Bez ní bych zvládl jen deset procent věcí. Důležité jsou samozřejmě i psychické záležitosti. Nejspíš by bylo snadné se ráno vzbudit

Katolický týdeník

Rozhovor s Liborem Havlíkem

a být naštvaný, že mám omezení, a bát se, co se mnou bude. Ale co dál? Je potřeba to celé vzít jako úkol. Zdolávání překážek je i o tom, že když budu chtít, budu mít kolem sebe lidi, kteří mi pomohou. Pro mě lepší, takže jsem pomoc využil. Možná je vašemu kamarádovi trapné někoho obtěžovat, a tak radši pomoci nechce. Když vám někdo dá najevo, že vám musí pomáhat, máte strach ho příště žádat.

Má podle vás české školství v tomto směru mezery?

Ve školách se o tom začíná hovořit, ale mělo by se o věci mluvit více i v médiích. Když se lidé včetně dětí dostanou do častějšího styku s postiženými, budou to brát jako normální věc. Máme doma tři děti – dcera i mladší syn mě začali jako tátu vnímat v době, kdy už jsem nechodil. Můj stav jim tedy připadá normální. Zcela normálně mě brali třeba i čeští biskupové, když jsem s nimi byl na poutním zájezdu v Izraeli.

Jezdíte často na poutě?

Snažím se. Spousta lidí na vozíku si může říct: „Nikam nepojedu, musím sedět doma.“ A přitom na pouti lze získat řadu darů, navíc by se na pouť měla přinést oběť. U mě je tou obětí vozík. Samozřejmě se dá duchovní zážitek prožít i ve Křtinách, ale proč nejít do Izraele, když se dnes dá cestovat téměř všude a je řada pomůcek, které lidem na vozíku cestu ulehčí?

Co byste poradil těm, kteří jsou na tom podobně jako vy?

Teď chci svou zkušenost lidem předat formou osobnějšího knižního rozhovoru – měl by vyjít do konce roku. Snažíme se s kolegou, aby to nebylo nudné vyprávění, ale trochu „sexy knížka“. Bylo by falešné, kdybych radil někomu, kdo je v situaci, kterou neznám. Můžu jen říct, že žádné postižení – jestli to vůbec lze nazvat postižením – nelze považovat za tragédii a důvod zavřít se do sebe. Dobře, jednou jsem to postižení „dostal“, ale své zkušenosti s jeho zdoláváním můžu někomu předat. To je vlastně poslání nás všech. A být na vozíku je velká věc v tom, že člověk vidí svět trošku jinak. Čeho se bát? Stejně nevíme, kdy jaká překážka přijde, a i ty zdánlivě nepřekonatelné se zdolávají. Život je hezký a stojí za to žít.

Co bylo impulzem k založení Kolpingova díla v Česku?

Začátkem devadesátých let se tu začínal rozvíjet volný trh, plnohodnotně nefungovala charita ani ADRA. V té době se na mě obrátil můj kamarád z Biskupského gymnázia ve Žďáru nad Sázavou Jiří

Cočev. Byli jsme spolu v Praze na setkání nadace Auxilia, která sdružuje neziskový sektor. Přijel tam i mezinárodní šéf Kolpingova díla a říkal, že jeho organizaci chybějí lidé. Začali jsme tedy zvažovat založení

pobočky u nás, a v říjnu 1992 tak vzniklo Kolpingovo dílo ČR. O rok později byl náš Kolping přijat do mezinárodní struktury mezi dalších padesát států.

Odkaz Adolpha Kolpinga je široký: od sociální oblasti přes výchovu a vzdělávání až po novinářinu. Na co z toho kladete důraz?

Když jsme začínali, nevěděli jsme, co bude nejvíc potřeba. Ale mně osobně byla blízká činnost Adolpha Kolpinga jako sociálního reformátora a věděl jsem, že je třeba v této oblasti pokračovat. Proto vznikl Kolpingův dům v Praze i v Plzni, dále centrum pro zdravotně postižené, začaly se rozvíjet celoroční aktivity s dětmi a mládeží. Velký důraz klademe na podporu rodin a vzdělání. Máme ve Smečně u Kladna Dům rodin, kde je poradna, pobytové zařízení i kurzy příprav na adopci dětí. Ve Žďáru nad Sázavou provozujeme Biskupské gymnázium i učiliště, abychom se snažili vychovávat mladé lidi v akademické i profesní úrovni. A v Sejřku u Bystřice nad Pernštejnem máme komunitu pro lidi závislé na drogách. To jsem zmínil jen výsek naší činnosti.

Jaká je forma spolupráce vaší organizace s církví?

Kolpingovo dílo je díky svému zakladateli postavené na křesťanských základech a aktivně se hlásí ke katolické církvi. Přesto jsme ze začátku své místo ve vztahu k církvi hledali. Až později jsme došli k tomu, že v rámci farností nelze tvořit „nezávislé“ skupiny, že Kolpingovy rodiny a farnosti musí spolupracovat. A že je také dobře, když je duchovním správcem organizace katolický kněz – u nás to byl nejprve opat Vít Tajovský, pak František Fráňa neboli otec Tišek a nyní je jím už několik let kardinál Dominik Duka.

Samozřejmě není nutné, aby ten, kdo u nás pracuje, byl věřící. Vždyť víra je dar a my musíme dělit lidi na dobré a špatné, ne na věřící a nevěřící. Také se nechceme vymezovat vůči jiným organizacím, i když se snažíme být třeba širší než charita. Charita i Kolping jsou v oblasti pomoci obrazně řečeno květy z polní louky, které, když se dají dohromady, vytvoří pěknou kyticí.

Kam chce Kolpingovo dílo směřovat v budoucnu?

Podle mě je základní buňkou společnosti rodina, a proto se právě na ni chceme soustředit nejvíc – včetně věcí, které ji ohrožují. Jak bude fungovat rodina, bude fungovat celá společnost. Dnes spolu často žijí partneři na hromádce a instituce manželství není pokládána za závazek, do něhož by neměla být povinnost, nýbrž radost vstoupit.

Jan Mazanec

(Zkrácená verze. Celý rozhovor si můžete přečíst na webových stránkách Katolického týdeníku)

<http://www.katyd.cz/clanky/prekazku-mam-abych-ji-zdolal.html>

SPEKTRUM oslavilo 20 let činnosti

V sobotu 3. října, při příležitosti 20 let trvání Spektra, proběhl netradiční den otevřených dveří pod názvem **Odpoledne se Spektrem.**

Občané Žďáru si mohli prohlédnout prostory všech tří zařízení Spektra: Centrum primární prevence, Kontaktní a poradenské centrum v oblasti drogové problematiky a Adiktologickou ambulanci. Navíc se mohli, spolu se svými dětmi, zúčastnit řady aktivit. Komentované prohlídky s řadou aktivit navštívilo více jak 100 lidí. Návštěvníci se tak dozvěděli podrobnosti o fungování všech tří programů. „Lidé se hodně ptali na konkrétní práci s lidmi, kteří drogy užívají, nebo mají jiný problém se závislostí“, uvedl Mgr. Josef Soukal, odborný ředitel Kolpingova díla ČR, které je zřizovatelem Spektra.

Michael Kubík

Úspěšná certifikace Adiktologické ambulance Spektrum

Adiktologická ambulance Spektrum získala 24. 9. 2015 při hodnocení 99% bodů a po necelém roce fungování tedy prošla úspěšně zásadní kontrolou.

Certifikace Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky je důležitým nástrojem pro sledování kvality zařízení působící v oblasti závislostí. Zařízení, které touto kontrolou úspěšně projde, získává certifikát o kvalitě, a to na dobu dvou až čtyř let. Certifikace je při dotačních řízeních zohledňována i ministerstvy, kraji i městy. Vzhledem ke ztrátě jediného bodu z celkových 270 lze předpokládat, že certifikační komise, která bude výstup z certifikace posuzovat, udělí certifikaci na nejdélejší možnou dobu, tedy čtyř let.

Adiktologická ambulance Spektrum vznikla 7. listopadu 2014. Od té doby ji využilo bezmála 30 osob a proběhlo bezmála 300 setkání pacientů s adiktologem. Jedná se o zdravotnické zařízení, které je určeno pro osoby, které se nějakým způsobem potýkají s jakoukoli formou závislostí, a buď se této závislosti chtějí zbavit, nebo zlepšit svůj život.

Při certifikaci se posuzovalo celkem 90 standardů. A to z

oblasti práv pacientů, nastavení služby, personální oblast, zajištění odbornosti, proces průchodu pacienta službou, plánování péče, vedení a zabezpečení dokumentace, organizační aspekty, prostředí, hodnocení kvality, finanční zabezpečení, vnější vztahy a návaznost služby. Ve všech těchto oblastech byla prokázána vysoká kvalita.

Kolpingtag 2015

Mezinárodní setkání v Kolíně nad Rýnem

V "hlavním městě" celosvětového Kolpingova díla - Kolíně nad Rýnem se konal Den Kolpingu za účasti 15.000 členů z celého světa.

Obrovská kulturně-prezentační akce, která si klade za cíl prezentovat bohaté aktivity Kolpingu a nechat okusit silný pocit vzájemné sounáležitosti všem členům, kteří se do Kolína nad Rýnem sjeli, se konala o víkendu 18. - 20.9.2015.

Kulturní program probíhal ve velké kolínské

Lanxess Aréně (v pátek zahajovací ceremoniál, v sobotu muzikál "Kolpingův sen" a v neděli závěrečná bohoslužba. Další bohatý program probíhal na mnoha místech centra města (náměstí, kostely.....). Hlavním mottem akce bylo „Mut tut gut“. Neboli volně přeloženo: Odvaha dodává sílu.

Velké poděkování a respekt patří pořádajícímu Kolpingu Německo!

Michael Kubík

Nadcházející akce

23. Mezinárodní halový fotbalový turnaj

(20. - 22.11.2015, Českovice - Vyhlídka, Brno)

Turnaje pořádaného Kolpingovým dílem ČR se pravidelně účastní týmy z Kolpingových rodin z Maďarska, Rumunska, Slovenska, Německa a Česka. Místem konání je již po několikaleté hala VUT v Brně Králově Poli.

Živý betlém

(15.12.2015, Žďár nad Sázavou)

Tradiční předvánoční divadelní představení v podání studentů Biskupského gymnázia, SŠG a dalších ochotníků se uskuteční na žďárském náměstí.

Společenský ples

(15.1.2016, Žďár nad Sázavou)

Společenský ples Kolpingova díla ČR, Biskupského gymnázia a Střední školy gastronomické se uskuteční v pátek 15. ledna od 19:00 hodin ve žďárském Domě kultury.

Setkání vedení Kolpingových rodin s kardinálem Dukou

(4.3.2016, Praha, Arcibiskupský palác)

Setkání zástupců vedení Kolpingových rodin z celé ČR s duchovním správcem KD ČR kardinálem Dominikem Dukou. V 18:00 hod. bude ve Svatováclavské kapli sloužena mše svatá a po ní společná večeře v Arcibiskupském paláci.

Setkání Kolpingových rodin

(18. - 19.3.2016, Českovice - Vyhlídka)

Každoroční pracovní setkání zástupců Kolpingových rodin na Vyhlídce. Příležitost pro načerpání nové inspirace a elánu do další činnosti, nebo také příjemné večerní posezení s přáteli z Kolpingových rodin - to vše a mnoho dalšího nabízí tato akce.

Pout' a Shromáždění členů Kolpingova díla ČR

(21.5.2016, Věžnice)

Slavnostní den pro všechny členy a příznivce Kolpingova díla ČR začne v 10:30 hod. poutní mší svatou slouženou kardinálem Dominikem Dukou a pokračovat bude Shromážděním členů KDČR.

Mezinárodní mírové putování

(4. - 7.8.2016, Praha a okolí)

Desítky let již trvá tradice mírových putování, která probíhají každý rok v jiné zemi Evropy. Kolpingova rodina Praha 8 se příští rok ujme pořadatelsví již potřetí v historii.

Svoje příspěvky, dotazy nebo náměty zasílejte na adresu kolping@kolping.cz nebo poštou na adresu:

Kolpingovo dílo ČR, nám. Republiky 286/ 22, Žďár nad Sázavou 591 01

Více informací o našich akcích najdete také na www.kolping.cz

facebook

